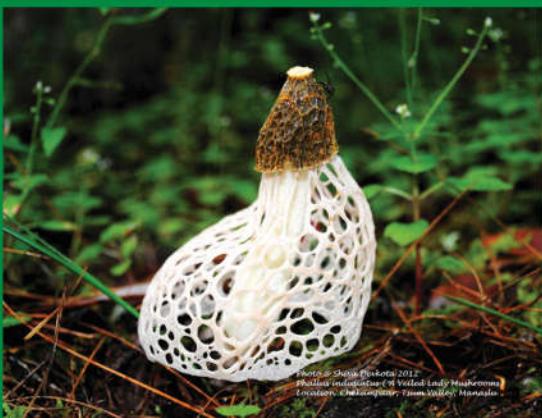

जंगली व्याड विषयक जानकारी तथा सचेतना कार्यक्रम

Knowledge Sharing and Awareness Programme on Wild Mushrooms

Supported by

In collaboration with

जंगली च्याउहरु : सम्भावित
खतरा र सुरक्षाका उपायहरु

सहयोगी संस्थाहरु

थप जानकारीको लागी,
डा. शिव देवकोटा
सम्पर्क : ९८४१-३१७-१८८
Email : shivadevkota12@yahoo.com
Facebook : shiva.devkota.52

नेपालमा जंगली च्याउको उपभोग र प्रयोग परम्परादेखि नै चर्ल्डे आएको पाईन्छ। वर्षातको समयसँगै यसको प्राप्यता बढि हुन्छ। अज्ञानता र भूलको कारणले गर्दा प्रयोगकर्ताको स्वास्थ्यमा पर्ने प्रतिकूल असरका साथै मृत्युसम्मका डर लाग्दा घटनाकम सुन्नु पर्ने अवस्थाहरु सिर्जित हुने कम वर्षातको समयसँगै बढौ जान्छन्। खानयोग्य र विषालु च्याउ छुट्याउने तरिकाहरु आफैमा जटील छन्। यस्तै च्याउ खान हुन्छ भनेर किटानीका साथ भन्न नसकिने वर्तमान अवस्थामा परम्परागत ज्ञान र त्यससंग जोडिएका मौलिक धारणाहरूनै पहिचानका आधारहरु हुन्।

इतिहासका ठुला दुर्घटनाहरूमा फान्सका राजा चाल्स छैटौ र रोमन समाट क्लाउडिस सेसरको मृत्यु विषाक्त च्याउको सेवनवाट भएको हो भन्ने भनाई पाईन्छ। छिमेकी राष्ट्र चीनको दक्षिण - पश्चिम युनान प्रान्तमा २०६२ सालमा विषालु च्याउ खाएर १८३ जना विरामी परेकोमा ४८ जनाको मृत्यु भएको थियो। नेपालको सन्दर्भमा जंगली च्याउको सेवनवाट पुरेका ठुला क्षतिहरूको आधिकारिक विवरण पाइदैन्। जंगली च्याउको बढि प्रयोग दुर्गम वस्तिहरूमा हुने हुँदा विरामी र मृत्युका सबै खवरहरु प्राप्त न भएका हुन सक्छन्। “विषालु च्याउको सेवनवाट एक परिवारका यति जनाको मृत्यु” शिर्षकका समाचार वार्षिक रूपमा दोहोरिइरहेका छन्। नेपालमा हालसम्म रेकर्ड गरीएका लगभग १०९९ प्रजातीका च्याउहरूमध्ये १४७ खानयोग्य, ६५ औषधिजन्य र १०० प्रजाती विषालु रहेका छन्। नेपाली समाजमा च्याउको उपभोग गर्ने मुख्य रैथाने जातिहरूमा तामाङ, नेवार, शेर्पा, भोटे, गुरुः, राई, लिम्बू, थकाली, दनुवार, चेपा- र थारु हुन्। खान योग्य र विषालु च्याउ छुट्याउने सिलसिलामा नेपाली समाजमा व्याप्त रहेका केहि मौलिक धारणाहरु निम्नानुसार छन्।

खान योग्य च्याउ चिन्ने आधारहरु

- ✓ हरिया रुखहरूमा उम्रेका
- ✓ डाँठमा और्ठी वा काँजो (एनुलस) भएमा

- ✓ च्याउलाई दुध वा अण्डामा राख्दा केहि समय पश्चात दुध, अण्डा फाटेमा (जमेमा)
- ✓ नमिठो गन्ध र तितो स्वाद भएमा
- ✓ छाता बढि मात्रामा तलतिर मुकेको भएमा
- ✓ च्याउ पकाउदा चाँदीको चम्चा, प्याज र अदुवाको रङ्ग परिवर्तन भएमा

माथि उल्लेखित धारणाहरु जस्तै अन्य धेरै धारणाहरु नेपाल अधिराज्यभरि छारिएर रहेका हुन सक्छन्, यिनीहरूलाई मात्र आधार मानेर च्याउको शेवन गर्नु बुद्धिमतापूर्ण हुदैन। समाजमा जे जस्ता धारणाहरु भेटिएता पनि यसका कुनै वैज्ञानिक आधारहरु हालसम्म भेटिएका छैनन्। यसकारण यस्तो भनाई छ भनेर यसको पछि लाग्नु भनेको दुर्घटनालाई निस्त्याउनु हो। देख्दा उस्तै - उस्तै देखिए पनि एउटा खानयोग्य र अर्को विषालु हुन सक्छ। अनविज्ञ संकलनकर्ता, अनविज्ञ उपभोक्ता र अयौपार्जनको लोलुपतानै दुर्घटनाका मुख्य कारणहरु हुन्। जैविक तथा अजैविक धेरै कारक तत्वहरूका कारणले गर्दा एक ठाँउमा खानयोग्य च्याउ अर्को ठाँउमा विषाक्त पनि हुन सक्छ। जस्तै, स्केलोडरमा साईर्ट्रिनम र स्केलोडरमा सेपा (तील च्याउ) नेपालमा खान योग्य छन भने यिनै प्रजाती जापानमा विषालु रूपमा हेरिन्छन्।

विषालु च्याउको सेवन पश्चात देखा पर्ने लक्षणहरु

विषालु च्याउको उपभोग पश्चात् देखापर्ने लक्षणहरु असमान र फरक प्रकृतिका हुन्छन्। च्याउ सेवन गर्ने मानिसको उमेर, च्याउको प्रजाती अनि कति मात्रामा सेवन गरेको हो त्यसकै आधारमा लक्षणहरु देखा पर्दछन्। कुनै कुनै च्याउहरूको खाए लगत्तै असर देखा पर्न सुरु हुन्छ भने कुनै प्रजातीहरु खाएको तीन - चार दिन पछि मात्र असरहरु देखा पर्दछन्। जस्तै: प्यूठान पकला गाविसका देवेन्द्रराज रावलको परिवारमा जंगली च्याउ खाएको तीन दिन पछि मात्र लक्षण देखा परेको थियो भने एक हप्ता पछि परिवारका चार जनाको मृत्यु

भएको थियो (कान्तिपुर, श्रावण ४, २०५९)। सेवन पश्चात् देखा पर्ने साधारण लक्षणहरूमा: पेट कराउन शुरु हुनु, वान्ता हुनु, याल चुहाउनु, कमजोरी महशुस हुनु, पखाला लाग्नु, दिशामा रगत देखा पर्नु, माँसपेसी बाँडिनु, मानसिक सन्तुलन गुमाउनु, शरिर काँच शुरु हुनु, लामो निद्रामा पर्नु र मुख र जित्रोमा एलर्जी हुनु छन्।

जोखिम कम गर्न सकिने उपायहरु

- ✓ सडेका, किराले खाएर वाँकि रहेका, धेरै कलिलो अनि फक्किसकेका च्याउहरु खानुहाईन्।
- ✓ कतिपय प्रजातीहरु (त्याक्टारियस भोलिमस - दुधे च्याउ) काँचै खान मिले भनेता पनि त्यसरी खानु हुदैन।
- ✓ परिपक्व मानिस अथवा सम्भव भएसम्म च्याउ विज्ञ संग परामर्श लिएर मात्र खाने गनुपर्दछ।
- ✓ च्याउ र दुध, अनि च्याउ र अल्कोहल खाँदा खाना विषाक्त हुन सक्ने भएको कारणले यस्तो संयोजन सकेसम्म गर्नु हुदैन।
- ✓ दुई वा सो भन्दा बढि प्रजातीका च्याउहरु एकै पटक खानु हुदैन।
- ✓ खान हुने च्याउनै पनि यदि कसैले पहिलो पटक खान लागेको हो भने धेरै मात्रामा खान हुदैन।
- ✓ खान हुने च्याउको आसपासमा अन्य कुनै विषालु च्याउहरु उम्रेका हुनसक्छन् जसले गर्दा विभिन्न माध्यमद्वारा विषाक्त कणहरु खान हुने च्याउसम्म पुग्न सक्छन्। यसकारण कुनै पनि जंगली च्याउ खानु पूर्व लगभग दश मिनेट नुन पानीमा बफाउनु पर्दछ।
- ✓ प्लाष्टिकको फोला, टिनको वाकस जस्ता गुम्सने भाँडामा कर्हिल्यै पनि च्याउ संकलन गर्नु हुदैन। यसले गर्दा च्याउ गुम्सेर विग्रन सक्छ, त्यस्तो च्याउ खानु स्वास्थ्यको लागि त्यति राम्रो हुदैन।
- ✓ च्याउ पकाउदा दुई - चार थोपा अमिलो राख्नु पर्दछ।
- ✓ विषालु च्याउ खाएको शंका लागेमा प्रशस्त मात्रामा मनतातो नुन पानि पिउनु पर्दछ। अमिलो, सतुवा, आँखे टिमुर र लसुन मिसाएर पिघेर खानु पर्दछ, र जतिसक्दो छिटो स्वास्थ्य केन्द्र जानुपर्दछ।

च्याउको एक प्रजाती यार्चागुन्वुवारे एक जानकारी

वास्तविक नाम यार्चागुन्हु भएता पनि नेपालमा अप्रभंसको रूपमा यसलाई यार्सार्गुम्बा भनिदै आईएको छ । नेपाल सरकारले प्रकाशनमा त्याएको हुलाक टिकटमा पनि यसलाई यार्सार्गुम्बा नै भनि सम्बोधन गरिएको छ । यसको नयाँ वैज्ञानिक नाम अफियोकर्डिसेप्स साईनेन्सि *Ophiocordyceps sinensis* हो । अहिलेसम्म नेपालमा यो जस्तै २१ विभिन्न प्रजातीहरू रेकर्ड गरिएका छन् । त्यस मध्ये प्रयोग र गुणस्तरको हिसावले अफियोकर्डिसेप्स साईनेन्सि नै महत्वपूर्ण हो ।

अमै पनि धेरैमा यार्सागुम्बा किरा हो कि वनस्पती हो भनि दोधारको स्थिती रहेको देखिएता पनि वास्तवमा यो एक प्रकारको लेपिडोप्टेरा "Lepidoptera" वर्गको लार्भा किरालाई सँकमित गरेर उम्मने च्याउ अर्थात् ढुसी हो। जसरी कैनून च्याउहरु माटोमा, कैनून काठमा उम्मन्छन, त्यसरी नै यो च्याउ पनि किराको शरीरमा उर्मन्छ। यार्सागुम्बा औशत ५.० देखि १० सेमि लामो र १.८ देखि २.१ सेमि मोटो र सुनौलो तामा रडको हुन्छ। यसको औशत तौल ०.५० देखि ४.२ ग्राम सम्म हुन्छ। यसको लार्भाको भाग जिमिन मुनि रहन्छ भने ढुसी भाग जिमिन माथि रहन्छ।

विश्वमा यसको वितरण नेपाल लगायत चीन, भारत र भूटानमा पाईएको छ । नेपालमा यार्सागम्बुद्धा लगभग ३५४० मिटरदेखि ५०५० मिटरसम्मका लामो समय हिउ परिहरने २५ हिमाली जिल्लाहरूमा पाईएको । हिमाली खर्कहरूमा याकहरू चरिरहदा यो खाएपछि फूर्ति बढेको देखेर याकका गोठालाहरूले पनि यो खान हुन रहेछ भन्ने थाहा पाएपछि यसको खाने प्रचलन चलाए भन्ने कथन छ । नेपालमा यसको प्रयोग मुख्य गरेर शक्ति वर्द्धक औषधि, पखाला, रगतमासी र टाउको दुखेको बेला गरिन्छ । यसलाई मुख्य यौनवर्द्धक औषधिको रूपमा स्विकार गर्दै हिमालयन भियाग्राको नामले वाहिरी मलकहरूमा परिचित छ ।

माटोबन्दा लगभग दुई से मील रहेको रहेको लार्भाको भाग र माथि देखिएको दुसी भागलाई नभाचिने गरी खनेर यसको संकलन गरिन्छ । विक्री वापत प्रतिकिलो राजस्व रु २५००० स्थानिय जिल्ला वन कार्यालयमा तिर्नुपर्ने नियम पनि छ । यसको अन्तराइटिय बजार मागको कारण अहिले काठमाण्डौमा यसको मुख्य गुणस्तर हेरेर रु दशलाख देखि विश लाख सम्म पर्दछ । डोल्पा जिल्लामा वार्षिक रुपमा १५ बन्दा बढी जिल्लाहरुवाट लगभग ७०,००० मानिसहरु यासांगुम्बा संकलन गर्नका लागि आउने गर्दछन् । यासांगुम्बाको संकलन र विक्री वितरण नै यहांका अधिकांश स्थानीय बासिन्दाहरुको मुख्य आय स्रोत बन्न गएको छ । नेपालमा लगभग २५०० किलो सम्म यसको संकलन हुन्छ भन्ने अनुमान गरिएको छ ।

यार्चागुन्हुको संकलन कार्य व्यवस्थित हुन् नसकदा एकतिर महत्वपूर्ण जैविक सम्पदाका संरक्षण अत्यन्त चुनौतीपूर्ण बन्न पुगेको छ भने अर्कोतरफ संकलन गर्न पाउने वा नपाउने विषयलाई लिएर हुने गरेको विवादले गर्दा सामाजिक सद्व्यवाच एवं शान्ति सुरक्षा व्यवस्था समेत खल्वालिन गएको छ। २०६६ सालमा मनाइमात्रा गोर्खावाट अवैध रूपमा संकलनको लागि आएको अभियोगमा सात जना संकलको हत्या हुन् यसको दखल उदाहरण हो।

अहले देखिएका यस सम्बन्धि वातावरणिय तथा सामाजिक समस्या समाधानको लागि केन्द्र र स्थानीय रूपमा सम्बन्धित सरोकारवालाहारु सँग सहकार्य गरी स्थायी समाधान खोज्न अपरिहार्य हुन गएको छ । संरक्षणको नयाँ मोडेलका रूपमा भित्राईएका लेपडस्केप लेवलका प्रयासहरु पनि यसको समाधानका नयाँ उपाय हुन सक्छन । जस्तै Sacred Himalayyan Landscape (SHL) होस वा Kailash Sacred Landscape Conservation Initiative, यिनीहरुले नेपाल र तिव्यतका याचार्गुन्वु पाउँच पाटनहरु अनि त्यसमा आश्वितहरुको जिवनस्तर सम्बन्धि अद्ययन गरि सोहि अनरुपको कार्ययोजना बनाई अगाहिनी बढाउँ आवश्यक देखिएको छ ।

तस्विरहरु
याचांगुन्तु पाईने हिमाली पाटनहरु, सँकलनकर्ताहरु,
सँकलित याचांगुन्तु र बजारमा वेच्न लैजान तयारी
अवस्थामा याचांगुन्तु

थप जानकारीको लागि

को लागी email: shivadevkota12@yahoo.com

सावधान,

विषालु जँगली च्याउले ज्यान जान सक्छ ।
नचिनेको र नजानेको जँगली च्याउहरु नखाऔं
र अरुलाई पनि खान प्रोत्साहन नगरौं ।

थप जानकारीको लागी सम्पर्क
डा. शिव देवकोटा
मोबाईल ९८४९३१७९८८
shivadevkota12@yahoo.com